

מי שהיה נשוי פרק עשירי כתובות צג.

מסורת הש"ס

(א) ציל חמשים חמשים ומאה
בין כר. רש"ל, (ב) ציל במקום
שכותבין, (ג) יסוד על זה חמלא
כתרי"ט,

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות רי"ד

[illegible]

עצמיקן. עוררין: עד שלא החזיק בה יכול לחזור בו. אם לא נתן
נשועת: אין יכול לחזור בו. שהקרקע נתנה במקום כי א"ל חזק וקני
יש שמחזיקין מיד ונתנון מעות לאחר זמן ומהשהחזיק בה נתחייב
למעות: כי יסא. קטן: דקטורי. מלא קשרים: ספרים וקבילות.
דמיון: חזיתם ספק. כלומר מתרית

עסיקין "עד שלא החזיק בה יכול לחזור בו משום דאמר ליה חייאת דקיסרי סברת וקבילת ומאימת מחזיק בה מבי דיי"ש אמצרי איכא דאמרי אפי" באחריות נמי דאמר ליה אחוי מירפך ואשלים לך: **מתני'** מי שהיה נשוי שלש שנים ושלט כתובתה של זו מנה ושל זו מאתים ושל זו מאות ואין שם אלא מנה חולקין בכשוה היו שם מאתים של מנה נוטלת חמשים של מאתים ושל שלש מאות שלשה שלשה של של זהב היו שם שלש מאות של מנה נוטלת חמשים ושל מאתים מנה ושל שלש מאות ששה של זהב וכן ג' שהמילוי לכיס פיתחו או הותירו כך הן חולקין: **גמ'** של מנה נוטלת חמשים תלתין ותלתא ותילתא הוא דאית לה אמר שמואל בכותבת בעלת מאתים לבעלת ממנה דין ודברים אין לי עמך במנה אי הכי אימא סיפא של מאתים ושל שלש מאות שלש שלש של זהב תימא לה הא סלקת גנפך מינה משום דאמרה לה מדין ודברים הוא דסליקי נפשאי: היו שם שלש מאות ויכו': של מאתים מנה שבעים וחמשה הוא דאית לה אמר שמואל בכותבת בעלת שלש מאות לבעלת מאתים ולבעלת מנה דין ודברים אין לי עמכם במנה רב יעקב מנהר דפקוד משמיה דרבנא אבנר רישא בשתי תפיסות וסיפא בשתי תפיסות רישא בשתי תפיסות דנפלו שבעין וחמשה בחד זימנא וימאה ועשרים וחמשה בחד זימנא סיפא בשתי תפיסות דנפלו שבעים וחמשה בחד זימנא ומאתים ועשרים וחמשה בחד זימנא תניא זו משנת רבי נתן ירבי אומר אין אני רואה דבריו של רבי נתן באלו אלא חולקות בכשוה: וכן שלשה שהמילוי: אמר שמואל שנים שהמילוי לכיס זה מנה וזה מאתים

אִיכָּה דאָסער אַפֿילו נאָך

יב א ב מ"י פ"ט מהל'
מכירה הל' ב עוש"ט
ח"מ סימן רכו ע"ף ה'
ב ג ד מ"י פ"י מהל' אישות
הל' ו פ"כ מהלכות מלוה
ולוה הל' ד ופ"א שם הלכה
א סג ע"ף מה ולד עוש"ט
ח"מ סימן יז ע"ף יח
ועוש"ט ח"מ פ"ק ע"ף יח
(ונכ"ר אלפס ביאר כל הסוגיא
בשמהקדמה ובאריכות בנדרות):

ומספות רי"ד (המשך)

[illegible]

ת. לנשוא קמה בחזירות לא הדחיל
 ון למירא שאין דעמו לקנות אלא
 ג'ים שהיה מחזיר לו לבסוף כשגזר
 ג'לא יחל ליה דליקן דיניא ודיינא:
 לא ידעו אחיה לא משי כון
 אלות ובעלת מאחיה לבועל מנה דין
 (משה:א) (לעז) **ובן** שלשה שהטיו
 וזה הכהן כל אחד נוטל לפי מעותיו
 וייאמר קאי: **ראמרה** דה מדין
 איתרפס פיר עממא דה מילתא:
 לא ידע רבי מאי קמ"ל מתימין:
 י רואה דבריו ש"ר נתן באר **אמא**
 חלה הלכתא כרבי ואי אפשר להעמיד
 חלה כשזה בעלת חלה מאה ובעלת
 מאה לפי עמדת חלקים נאם כזה וזה
 ונקות כשזה כל מנה ומנה נוטלות
 הכהן כשזה חלקים של מנה נוטלת
 חלקים ושל שלש מאות ג' חלקים כל
 אחת

אשונה אלא עשרים וחמשה בזה לריב
ומאות וחצי מאה שנשאר כולה לבעלת
זו ראה דבריו של ר' נתן באלו שאין
אבל הכא טעמא משום שיעבודא הוא
כל כחובתה לפיכך חולקות בשוה:
השכר

א' בין בבי' תפ

הוא מוכני בעלה נמצא שרצו ור' השוו בזה לחלוקת

אי בזאזי הקודמת בשטר קודמת בגבוי אין שם אלא ק' חולקין בשנה מ"י שהרי כח
לחור איכא מנה. היה שם ר' וכו' אין לבעלת מנה שיעבוד אלא כמנה אבל מנה שני
משיעבוד לבעלת ר' ולבעלת ג' מאות וחלכך המנה הראשון חולקת בין ששיתן וזמנה
ג' מאות ושל ק' נטלת ג' ובגמרא מקשה תלמי וחילתא וחילתא הוא דאית לה א"ש
בדמיוס אין לי עמר כמנה מ' כשתבואו לדני אל אימי עמר כמנה המשיעובת לר' ולא

אז נראה ד"ל וכן מדהאחר עד שלא החזיק יכול לחזור בו אם ילא עליו ערעורין הא אם לא ילא ובי', כי נראה ד"ל אף שנראה שחבר לו דבר שאינו שלו אינו יכול לחזור בו.